

अम्भ

अम्भ

अम्भ

अम्भोजं, स्त्री, (अम्भसि जायते, अम्भस् + जन् + ड ।) पद्मं । इति शब्दरत्नावली ॥ सारसपक्षी । पुष्कराक्ष इत्यमरेणोक्तत्वात् । चन्द्रे ऐं । यथा । “पिबन्तं त्वन्मुखाभोजयुतं हरिकथामृतं” । इति श्रीभागवतं ॥ जलजाते जि ॥

अम्भोजन्मजनिः, ऐं, (अम्भोजन्मनि विष्णुनाभिपद्मे जनिः जन्म यस्य सः ।) ब्रह्मा । यथा,— “अम्भोजन्मजनिस्तदन्तरगतो वत्सानितो वत्सपान्” । इति श्रीभागवतं ॥

अम्भोजयोनिः, ऐं, (अम्भोजं नारायणनाभिपद्मं योनिरुत्पत्तिस्थानं यस्य सः ।) ब्रह्मा । यथा,— “सदनसुपगतोऽहं पूर्वमम्भोजयोनेः” । इति प्रबोधचन्द्रोदयः ॥

अम्भोजिनी, स्त्री, (अम्भोज + समूहार्थे इनि ततः डीप् ।) पद्मलता । पद्मसमूहः । पद्मयुक्तदेशः । इति शब्दरत्नावली । (पद्मिनी । नलिनी । “अम्भोजिनीवननिवासविलासहेतुं हंसस्य हन्तुमपराधमपि तां विधाता” । इति नीतिशतके ।)

अम्भोदः, ऐं, (अम्भो जलं ददाति, अम्भस् + दा + कः ।) मेघः । सुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥ (जलदानकर्त्तरि, जि ।)

अम्भोधरः, ऐं, (अम्भः जलं धरति, धृ + अच् ।) मेघः । (“सशीकराम्भोधरमत्तकुञ्जरः” । इति ऋतुसंहारे ।) सुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥

अम्भोधिः, ऐं, (अम्भांसि धीयन्ते अज, धा + आधारे किः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

(“अयं रत्नाकरोऽम्भोधिश्चैव धनाश्रया । धनं दूरेऽस्तु वदनमपूरि क्षारवारिभिः” । इति साहित्यदर्पणे ।)

“सम्भूयाम्भोधिमध्येति महागद्यो नगापगाः” । इति माघः ।)

अम्भोधिबल्लभः, ऐं, (अम्भोधेः बल्लभः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) प्रबालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोनिधिः, ऐं, (अम्भांसि निधीयन्तेऽज, अम्भस् + नि + धा + किः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (“असूत सा नागबधूपभोगं मेनाकमम्भोनिधिबद्धसख्यं” ।

इति कुमारसम्भवे । विष्णोः सहस्रनाममध्ये परिगणितो नामभेदः, अम्भांसि देवमनुष्यादयो निधीयन्ते अस्मिन् इति व्यतत्या, नारायणस्य सर्वाश्रयत्वात् । “अम्भोनिधिरन्तात्मा” । इति महाभारते ।)

अम्भोराशिः, ऐं, (अम्भसां राशिरिव एकत्रोपचितत्वात् ।) समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोरुहं, स्त्री, (अम्भसि रोहति, अम्भस् + रुह + कः ।) पद्मं । (“आस्ये पूर्णशशाङ्कता नयनयोक्तादाढ्यमम्भोरुहं” । इति भास्तिनीविज्ञप्तेः ।) सारसपक्षी । इत्यमरः ॥

अम्भयं, त्रि, (अपां विकारादि, अप + मयट् ।) जलविकारः । केनादि । इत्यमरः ॥ जलमये त्रि । यथा,—

“न ह्यम्भयानि तीर्थानि न देवा ऋच्छिणामयाः ।

ते पुनन्धुरकालेन दर्शनादेव साधवः” ॥

इति श्रीभागवतं ॥

(“सौरीभिरिव नाडीभिरमृताख्याभिरम्भयः” । इति रघुवंशे ।)

अम्भः, ऐं, (अमति सौरमेण दूरं गच्छति, अम + रन् ।) आम्बुदत्तः । फले स्त्रीत्वं । इति शब्दरत्नावली ॥

अम्भातः, ऐं, (अस्मिं रसं सर्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति आप्नोति, अस्म + अत + अण् वा लस्य रत्नं, पक्षे अस्मातः ।) आम्भातकदत्तः ॥ इति शब्दमाला ॥

अम्भातकः, ऐं, (अस्मिं रसं सर्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति आप्नोति अम्भ + अत + अण् + स्थाण्ये कन् ।) आम्भातकदत्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(“आम्भात्मातकजम्बूत्वं कषाये विपक्षेद्वधः । यवागूं शालिमिर्युक्तां तां मुक्ता ग्रहणीं जयेत्” ॥ इति शाङ्गधरः ॥)

अम्भं, स्त्री, (अम + क्त ।) तक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भः, ऐं, (अम + क्त ।) षड्समध्ये रसविशेषः । टक इति भाषा । तोयाभिगुणबाहुल्याददत्तः । इति सुश्रुतः । अस्य गुणाः । शाकवदोषकारित्वं । हृद्यत्वं । रुच्यधिरक्तमांसकारित्वं । शीतलत्वं । वायुनाशित्वं । खिग्धोष्णत्वं । कटुरसतोऽधिकोष्णवीर्यत्वं । जिह्वोद्वेगकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

अस्य दन्तोद्वेगकारित्वगुणोऽप्यस्ति । अपि च । प्रीत्यभिपदुताकारित्वं । प्रपाचनत्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ * तदतिशयभक्षणगुणाः । पाचकत्वं । पित्तक्षेपश्रवान्तिकोदकारित्वं । लघुत्वं । उष्णत्वं । वह्निःशीतलत्वं । वायुनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

भ्रान्तिरुत्थिकफपाण्डुदोषकार्यकासकारित्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तदति जि । इत्यमरः ॥ * अम्भवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदाह वा-

भटः ॥ “अम्भः क्षाणयते सुखम् । हर्षणो रोमदन्तानामक्षिभ्रवन्किञ्चनः अम्भोऽग्निदीप्तिरुत् खिग्धो हृद्यः पाचनरोचनः ॥ उष्णवीर्यो हिमस्पर्शः प्रीणनः क्षोदनो लघुः करोति कफपित्ताक्षं मूढवातानुलोमनम् ॥ सोऽत्यभ्यन्तस्तनोः कुर्याच्छैथिल्यं तिभिरं भ्रमं । कण्डुपाण्डुलवीर्यशोफविस्फोटदृज्वरान्” ॥

हारीतेन यदुक्तं तथा,— “जिह्वाक्षोदं जनयति तथा नेत्रनैर्मल्यकारी, बीमत्वं वा जनयति तथा वातरोगापहारी । कण्डुकुल्लतक्षजकरै लोलितः श्रोत्रिणे स्यादद्वयः प्रोक्तः पवनशमनोऽष्टकूपकोपं तनोति” ॥

सुश्रुतश्चाह— “अम्भो जरणः पाचनः पवननिग्रहणोऽनुलोमनः कोष्ठविदाही वह्निःशीतः क्षोदनः प्रायशोहृद्यक्षेति । सयवंगुणोपेक एवात्यर्थमुपस्यमानो दन्तहर्ष-नयन-सम्भोजन-रोमसंवेजनकफ-विलयन-शरीरशैथिल्यान्यापादयति तथा क्षताभिहत-दग्ध-दह-भग्न-रुग्ण-शून्य-प्रच्युतावमूर्जित-विसर्पित-क्लिन्न भिन्न-विद्रोतपिष्टादीनि पाचयत्याग्नेयस्वभावात् परिदहति कण्ठमुरोहृदयक्षेति” ॥०॥

“अम्भोरसे भक्तं रोचयति, अग्निं दीपयति, देहं

हृहयति, जर्जरयति, मनो बोधयति, इन्द्रियाणि दृढीकरोति, बलं वर्द्धयति, वातमनुलोमयति, हृदयं तर्पयति, आस्यं संस्त्रावयति, मुक्तमपकर्षयति, क्षोदं जनयति, प्रीणयति । लघुसंघाः स्निग्धश्च ॥ सयवंगुणोऽप्येकएवात्यर्थमुपयुज्यमानो दन्तान् हर्षयति, तर्पयति, संमोचयति अक्षिणी, संवीजयति लोमानि, कफं विलापयति, पित्तमभिवर्द्धयति, रक्तं दूषयति, मांसं विदहति, कायं शिथिलीकरोति, क्षीण-क्षत-क्षुद्रदुर्बलानां श्वयधुमापादयति । अपि च क्षताभिहत-दह-दग्ध-भग्न-शून्य-क्षुतावमूर्जित-परिसर्पित-मर्दित-क्लिन्न-विद्रोतपिष्टादीनि पाचयत्याग्नेयस्वभावात् परिदहति कण्ठमुरोहृदयक्ष” ॥ इति चरकः ॥

अम्भकः, ऐं, (अल्पोऽस्मिः अल्पर्ये कन् ।) लघुच-दत्तः । इति शब्दरत्नावली ॥ (लघुचशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

अम्भकाण्डं, स्त्री, (अम्भं काण्डं यस्य ।) लवणाढ्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भकेशरः, ऐं, (अम्भः केशरो यस्य ।) मातुलुङ्गः । बीजपूरः । इति रत्नमाला ॥ (टावान्निवु इति भाषा ॥)

अम्भचूडः, ऐं, (अम्भो चूडा शिखा यस्य ।) अम्भ-शाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भजम्बीरः, ऐं, (अम्भो जम्बीरः ।) अम्भनिम्बकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भनायकः, ऐं, (अम्भं रसं नयति, नी + ग्वल् ।) अम्भवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भनिशा, स्त्री, (अम्भरसे निःशेषेण श्रेते, अम्भ + नि + शी + ड + स्त्रियां टाप् ।) शटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भपञ्चफलं, स्त्री । अम्भरसयुक्तपञ्चप्रकारफलं । तदुपधा । कौलं १ दाडिमं २ दद्याक्षं ३ चुक्रिका ४ अम्भवेतसं ५ ॥ मतान्तरे । जम्बीरं १ नारङ्गं २ अम्भवेतसं ३ तित्तिडीकं ४ बीजपूरं ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥

(“कोलश्च दाडिमश्चैव दद्याक्षं चुक्रिका तथा । अम्भवेतसमिवेतदम्भपञ्चफलं स्मृतम्” ॥ “जम्बीरं नारङ्गञ्च तथास्मवेतसं पुनः । तित्तिडीकं बीजपूरमम्भपञ्चफलं स्मृतम्” ॥)

अम्भपत्रः, ऐं, (अम्भं पत्रं यस्य ।) अम्भन्तकदत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भपत्री, स्त्री, (अम्भं पत्रं यस्याः सा, डीप् ।) पलाशीलता । क्षुद्रास्त्रिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भपूरं, स्त्री, (अम्भेन अम्भरसेन पूर्यते, पूर + कर्मणि घञ् ।) दद्याक्षं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भफलं, स्त्री, (अम्भं फलं यस्य ।) दद्याक्षं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्तुल इति भाषा ।

अम्भफलः, ऐं, (अम्भं फलं यस्य सः ।) आम्बुदत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भमेदनः, ऐं, (अम्भार्थं मिथतेऽसौ, अम्भ + भिद् + कर्मणि ल्युट् ।) अम्भवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भरुहा, स्त्री, (अम्भाय रोहति, अम्भ + रुह +